

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Femte Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 196. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030264323696.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

(Jeg meen den vilde Fugl) u-tæmd i været fløjer,
Vel finger-tæmmis kand, sin mad af haand at tage:
Saa læse vi oc om den Fisk i fordum dage.
Muræna, Crassi fisk (hand var en herlig Romer)
Du langt-nafnkundig Fisk, mig nu i Sinde kommer,
Staffered jeg dig seer, med gylden-ringed Øre,
Jeg seer dig om din Hals en Demant-kied' at føre,
Som *Crassus* hâr dig skenckt; Thi du hans stemme kændte,
Naar hand paa raabte, du i park, til Land dig vendte.
Fortæred' af hans haand, oc tack gaf som du kunde,
Din Herre var dig kier, du hannem samme-lunde,
At hand din Død begræd, begrof dig under Mulde,
Dog ham *Domitius*, der ofver spot-forfulde.
Men som nu Løven er blandt Diurene fiirfoodig,
Et højt berømmet beest, stærk, rask, behændig, moodig.
Saa oc den Springre kaad, stoor Lof oc Roos kand vinde,
Blandt det beenløse Qvæg, som er i Søø at finde.
En hvasser Buue-piil, vel Luften iilig bryder,
Naar den armstærke Mand, med Styrke den forskyder:
Ej Skibet længe staaer paa Liidet Silde-øje,
Naar alle hviide Møer, staae svangr' udi det høje:
Dog kand den Springre rask, den Svemmer' ofverkaade,
Liig ypperst' *Admiral*, forsegle hver en Floode.
Paa Galionen staaer, den Harpunist behændig,
Der Piil-fast efterslaaer, men Fisken er saa vendig,
At hand slaaer tuusent fejl, imod hand eengang rammer,
Foruden Øje-fest ret pustend' hand undkommer.
Som Duen galde-løs, saa er hand uden Galde,
Thi lader hand ret snart sit Had, sin Vrede, falde.
Oc som en ven-kjer Hund med hvismen om sin Herre
Med logrende Credentz beviis sin venlig Ære:
Saa gjør den Springe-fisk, for boorde venlig leeger,
Nu for, nu agter ud, heel gunst-begærlig hveeger,
Ved Sang oc Zither-klang, Tromete, Piibe, Fløjte,
Med Puust oc Fryde-spring hand artig veed at føjte.